

חתם סופר פרשת יתרו

כי יהיה להם דבר צא אלי ושפתי צין חיש וצין רעבו והודעתי את חקי האלקים ואת תורותיו. נלפ"ד דצולותו הכרה אמר לאהרן וח.ר וחקים מי בעל דברים יגש אליהם ואחז"ל [צ"ק מ"ו:] יגש ראייה אליהם, הנראה מהם אך רק מרע"ה צולמו כי דן אפי' צלי עדים וראי' עפ"י רח"ק ושאלת פי ה' ואחז"ל ספ"ק דר"ה גם קבלת בקש לדון כך וינאח צ"ק עפ"י צ' עדים וגר' אצל מרע"ה ה' לו רשות צזה ע"כ צולותו הכרה אמר לאהרן הם לא ידונו כך אלא מי בעל דברי יגש ראי' ולא ידונו עפ"י דברים צלי ראייה, וצזה מיושצ ק' ש"ס ר"פ שור שנגח דפריך פשיטא ולהר"ל קמ"ל שלא יעשו כמשה כאשר ציקש שלמה, והנה כל ק"כ יום שהי צהר כל אותן התוצע"י שלא הי להם ראי' אלא דברי צולמא לא נשפטו צא.תן הימים, והיום מחרת יח"כ צרדתו מההר נקצנו כל אלו התוצע"י כי רצו כמו רצו וצאו לפני משה והיינו דאמר כי יהי להם דצ"ר דיוקא צלי ראי' צא אלי ושפתי צין חיש וצין רעבו צלי עדים ציניהם, והודעתי להם חוקי אלקי ותורותיו עפ"י רח"ק וכדומה, ומ"מ ח"ל יתרו נצול חצול אך מנה דייניס והם ישפטו ויחקרו עד מקום שידם מגעת והוא כדצ"ר הקטן ישפטו הם, ואמנם דצ"ר הגדול שאין לו ראי' כלל ונקרא דבר גדול רואה שכדצ"ר הוא רחוק לחקור ולצרר אותו וציאו אליך וק"ל. [תקצ"צ].

סנהדרין צג:

אביר הרועים אשר לשאול משיח דכתיב ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' וגו' [א] וכתיב והריחו ביראת ה' אמר רבי אלכסנדר מלמד שהטעינו מצות ויסורין כריחיים רבא אמר דמורה ודאין דכתיב [א] ולא למראה עיניו ישפט [א] ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ בר כוזבא מלך תרתין שנין ופלגא אמר להו לרבנן אנא משיח אמרו ליה במשיח כתיב דמורה ודאין נחזי אנן אי מורה ודאין כיון דחזויהו דלא מורה ודאין קמלוהו

ר"ה כא:

[א] בקש קהלת למצוא דברי חפץ בקש קהלת להיות כמשה יצתה בת קול ואמרה לו [א] וכתוב יושר דברי אמת [א] ולא קם נביא עוד בישראל כמשה וחד אמר בנביאים לא קם במלכים קם אלא מה אני מקיים בקש קהלת למצוא דברי חפץ בקש קהלת לדון דינין שבלב שלא בעדים ושלא בהתראה יצתה ב"ק ואמרה לו וכתוב יושר דברי אמת [א] על פי שנים עדים וגו':